

nógvar pengar, men kortini hava vit havt ráð at keypa bókur og myndir. So spardu vit onkra aðra staðni. Bíl hava vit ongantið átt.

- Uttanlands havi eg eisini verið seinastu árin, men tá hava bómíni og ommubørn boðið mær. Í so máta ber til. Tað ber ikki til at leggja pengar av til ferðing av eini fólkapensjón, tí tað eru altíð onkrar eykaútreiðslur. Viðvíkjandi mati og klæðum havi eg ikki stór krøv. Klæði eigi eg nóg mikið av.

Einki hóvasták burtur úr

Edith hevur ikki skrivað seg upp til nakað ellisheim ella sambyli. Hon kundi als ikki hugsað sær at flutt nakra staðni.

- Eg havi ikki hugsað so langt, at eg ein dag ikki fari at klára meg sjálva. Kanska tí eg havi børn. Kemur tað hartil, at eg má á ellisheim, taki eg tað sum tað kemur. Eg veit, at nógv sita ógvuliga einsamøll og bara síggja heimahjálpin. Eg havi heimahjálp ein tíma um vikuna, og bómíni og ommubómíni síggi eg ofta. Um tað er rætt at hugsa, at bómíni taka sær av tær, tá ið tú verður óhjálpin, veit eg ikki.

- Hevur tú brúk fyri hjálpin frá tí almenna, biður tú sjálvsagt um tað. Í mínum hugaheimi er tað hvørki ringt, eyðmýkjandi ella nøkur skomm, men bara nakað, sum skal avgreiðast. Eg geri einki hóvasták burtur úr slíkum. Skalt tú hava nýggjar brillur, rindar tú meginpartin sjálv, men sjálvsagt fert tú eftir teimum krónunum, tú fært aftur frá Sjúkrakassanum.

- Gomul fólk ella teirra avvarðandi lata ofta verri at enn teimum nýtist. Hinvegin skilji eg væl avvarðandi, sum kera sína neyð, tá tey dag og nátt mugu taka sær av teirra gomlu foreldrum. Tað er bæði strævið og bundið.

Tá ið vit spyrja Edith, um gomul fólk skulu taka til takkar

- Eg stúri als ikki fyri, hvussu Føroyar verða, tá ið vit fáa fullveldi. Nøkur spáa, at livistøðið verður lægri tá, men tað veldst um, hvussu tú sjálv ert

fyrir støðuna sum hon, sigur hon, at hon hevur einki at filast at.

- Eg eri glað fyri støðuna, sum hon er. Eg havi ongantið havt tørv á at gera myndugleikar vart við viðurskipti, eg ikki eri nøgd við. At fólkapensjónistar fáa meiri pening næsta ár, hugsi eg als ikki um. Íslendingar siga, at tey sum fáa meiri, vilja hava

meiri. Og tað er nakað um tað!

Tað hevur aldri staðið á hjá Edith at hava eithvørt at takast við, heldur ikki á ellisárum.

- Mær dámar ógvuliga væl at lesa, og havi altíð bundið og vovið nógv. Tiltøkini, sum hava verið fyriskipað í sambandi Eldraárið, hava dámt mær væl. Annars havi eg altíð gingið nógv til fyrilestrar, framsýningar, konsertir, og annað. Nú eri eg kortini noydd at fáa onkran at koyra meg, tí eg fái ikki so væl gingið. Bussin havi eg annars altíð brúkt nógv.

Kvinnupolitiskt hevur Edith eisini verið virkin. Eitt skifti,

beint eftir hon var komin til Havnar at búgva, sat hon í nevndini í Kvinnufelagnum, og í 1989, tá ið stóra kvinnuráðstevnan var í Oslo, var Edith við í ferðalagnum.

- Størsta uppgávan øll árin, eg var virkin í felagnum, var at fáa javnstøðulógina viðtikna. Tað var spennandi at fylgja við, og vit vóru allar glaðar, tá ið lógin loksins varð samtykt. Vit kunnu gleðast um, at javnstøða gerst alt meiri vanlig, og ikki minst, at so nógv fólk fáa sær góða útbúgvng. Betur útbúgvn fólk eru, lættari er at fremja javnstøðu. Sum foreldur hava vit

- Eg havi ikki verið varug við, at virðingin fyri mær er farin, tí eg eri vordin gomul. Av tí, at stórir aldursmunur er millum míni elstu og yngstu børn, havi eg altíð havt ungdom í húsinum, sigur Edith í Jákupsstovu

Mynd: Jens Kristian Vang

strongt á okkara børn um at útbúgva seg, men tey hava sjálv verið áhugað í at útbúgva seg væl. Tað eri eg sera glað fyri í dag. Gorki hevur eina ferð sagt, at um børn tini ikki eru betri enn tú sjálv, hevur tú alt tey skeivt upp, sigur Edith í Jákupsstovu at enda í viðtali.